

Gelijke beloning: From Principles to Practise.

Hoewel het recht op gelijke beloning al jaren wettelijk is geregeld – zowel nationaal als internationaal – blijkt de praktijk weerbarstig. Europa- breed is er nog steeds een substantieel verschil in beloning en dit geldt eveneens voor Nederland zelf.

Het ongecorrigeerde beloningsverschil tussen mannen en vrouwen bedroeg in 2006 gemiddeld 23 %. Vrouwen in het Nederlandse bedrijfsleven verdienen 6,5% (geschoond cijfer) minder dan mannen in een gelijke positie (zelfde opleiding, functieniveau, aantal dienstjaren, etc.).

De ongelijke beloning begint doorgaans bij lagere instaplonen voor vrouwen t.o.v. mannen bij gelijke leeftijd en ervaring. Deze achterstand haal je niet meer in.

De Nederlandse Vrouwen Raad en haar lidorganisaties hebben bij herhaling bij de overheid aangedrongen op een krachtige inzet op de opheffing van deze ongelijkheid die ingaat tegen de uitgangspunten van het VN-Vrouwenverdrag (CEDAW). Het nivelleren op de langere termijn is o.i. onvoldoende.

In het kader van CSW53 verklaren wij het volgende:

1. Wij zullen als vrouwen(organisaties) zelf actie ondernemen op het inlopen van de loonachterstand van vrouwen, te beginnen bij het aanpakken van de lagere instaplonen.
2. Wij roepen de overheid op de inzet van de vrouwenorganisaties actief te ondersteunen, de afspraken van Lissabon te honoreren en hen de middelen ter beschikking te stellen voor hun werk.
3. Wij zullen het bedrijfsleven aanspreken op zijn verantwoordelijkheid in dezen en hen actief oproepen tot gelijke behandeling.
4. Wij verzoeken de overheid dringend zorg te dragen voor de daadwerkelijke implementatie van de uitgangspunten van CEDAW, de ongelijke behandeling actief tegen te gaan, ook in eigen land, en in dit kader het bedrijfsleven aan te spreken op zijn verantwoordelijkheid.